

عنوان مقاله:

مکتب انسان گرایی و تاثیر آن بر تعلیم و تربیت

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی علوم انسانی، مطالعات فرهنگی و اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

شهناز دهقان باغ بردانی - دانشجوی دکتری فلسفه تعلیم و تربیت دانشگاه آزاد اسلامی واحد لامرد

عباس قلتاش - دانشیار گروه علوم تربیتی واحد مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی، مرودشت، ایران

خلاصه مقاله:

اومانیسم، انسان سالاری، اصالت بشر، بشر سالاری یا خود بنیادی مکتبی است که انسان را محور و مدار آفرینش قرار داده و با اصالت دادن به او اصالت خدا، دین یا هر امر غیر بشری را نفی می کند. معنای اعم این اصطلاح عبارت است از هر نظام فلسفی، سیاسی، اقتصادی، اخلاقی یا اجتماعی که هسته مرکزی آن انسان است. این مکتب انسان را یگانه حقیقت آفرینش فرض کرده و آن را به جای خدا می نشاند. بنابراین در تضاد با خدا محوری است و در شکل افراطی اش هر گونه اندیشه متافیزیکی مانند وحی الهی را انکار می کند. با فرض بشر به عنوان مالک و فرمانروای عالم بت جدیدی به نام انسان اختراع کرده و پرستش آن را ترویج می کند. اومانیسم در واقع به معنای پرستش انسان است نه انسان دوستی یا تکریم انسان که مورد تاکید اسلام و سایر ادیان توحیدی است.

کلمات کلیدی:

انسان، انسان گرایی، اومانیسم، اسلام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/698134>

